

# Řehole a život

LEDEN 2010

## „Začíná Řehole věřících obojího pohlaví řádu Nejmenších sv. Františka z Pauly“

### „Chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání“ (Mt 19,17)

Svatý František z Pauly při předložení konečného návrhu řehole papeži Juliu II. v r. 1502, ji nazval „**Řehole věřících obojího pohlaví řádu Nejmenších bratra Františka z Pauly**“.

Těmto mužům a ženám své doby, a dnes i nám, zakladatel předkládá řeholi, tj. *modus vivendi*, způsob života k následování

Takže řehole je pro život a je v životě mužů a žen, kteří se vydali cestou následování Krista v rodině „nejmenších“; ale řehole je pro věčnou spásu.

Řehole ve své první kapitole vskutku začíná slovy: „Zachovávat Boží přikázání je nezbytné pro dosažení věčného života“, odvolává se tak na Ježíšova slova k bohatému mladíkovi, který se ho zeptal, co dobrého má dělat, aby získal věčný život.

Toto je Ježíšova odpověď: „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý! A chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání!“

Také my nejmenší laici, přilnutím k této řeholi, se obracíme se svým dotazem po štěstí k Pánu Života. I my doufáme, že porozumíme, co dobrého máme dělat, abychom obdrželi věčný život.

Na naši otázku odpovídá řehole pozváním, pro věřící obojího pohlaví, kteří se rozhodli bojovat pro nebeského Krále pod touto řeholí, zachovávat přikázání.

Toto totiž, podle Ježíšova učení, je jediným způsobem, jak vejít do věčného života, tj. jak obdržet odměnu štěstí bez konce.

A to je potvrzeno stejně tak i v závěrečné části samé řehole.

V VII. kapitole vskutku můžeme číst: „Nejdražší, toto jsou zásady, které vám doporučujeme zachovávat jako prostředky spásy a které vás vedou přímou cestou do života věčného. Budete-li věrni v jejich zachovávání, Pán bude věrný v odměně.“  
Je tedy zřejmé, že dodržování řehole se předkládá jako jeden nástroj spásy, tj. privilegovaná cesta k dosažení věčné odměny.

Řehole se tedy předkládá jako CESTA, neboť je cestou, která vede ke spáse. Ale řehole je současně zkušeností, tj. návrhem konkrétního způsobu života, a proto je PRAVDOU, v tom smyslu, že je něčím, co se uvádí do praxe, co se dělá. Tato zkušenost je konec konců uvnitř ŽIVOTA a je schopná proměnit ŽIVOT, učiněním z něj místo setkání s Pánem Ježíšem.

A opravdu, kdo je za touto cestou, když ne Kristus – jediná CESTA, kdo je za touto pravdou, když ne On – jediná PRAVDA, kdo je v této nabídce Života, když ne On – pravý ŽIVOT?

**„Chceš-li vejít do života,  
zachovávej přikázání“ (Mt 19, 17)**

A tak tedy i nám, tak jako bohatému mladíkovi, je nabídnuto setkání, které změní Život.

Je nám nabídnuto především překonání formálního uctívání, vnějšího dodržování zákona, které zůstává na povrchu a nedaří se mu proniknout do srdce a proměnit člověka z jeho nitra.

A pak, příslib spásy, tj. setkání s Kristem, by nemělo být chápáno pouze v eschatologické, konečné perspektivě odměny, kterou získáme v poslední den, ale také v aktuálním uskutečnění setkání s Ním, které je možné již v přítomnosti, které je setkáním s Milostí, a tedy schopným navrátit nám plný Život a trvalé štěstí.

Tato nabídka důvěrného setkání s Pánem je obsažena ve slovech řehole, která uzavírají první odstavec: „*Pokorně uctívejte jediného Boha ve třech Osobách, milujte ho celým svým srdcem, všemi svými silami a nade všechno, věrně mu služte a stále v Něm upevňujte své srdce*“.

To není jen příslibem do budoucna, ale aktuálním nařízením, příkazem, který je třeba uvádět do praxe teď a tady; je návrhem postoje, zaměření srdce a života, radikálního obrácení k Bohu celým svým bytím.

Tato možnost je konkrétní, reálná a okamžitá, protože je zakořeněna v logice Vtělení, v němž Ježíš Kristus přijetím naší lidské přirozenosti nám chtěl nabídnout možnost setkání s Bohem v historii, tím, že nám nabídl vztah s Ním, prožívaný v každodenním životě.

Tajemství vtělení nás otevírá svatosti všednosti.

**„Chceš-li vejít do života,  
zachovávej přikázání“ (Mt 19, 17)**

Hlavním důvodem, pro který byly řehole určené laikům sepsány, bylo nabídnout jim privilegovanou cestu svatosti, podobnou té řeholníků, aniž by však proto museli měnit stav či povolání.

Ideálním obrazem pro tyto laiky je tedy, dnes ještě více, ono překonání všední jednotvárnosti; a to umožňuje přesnější definici jejich spirituality: laici ano, ale ne všedním způsobem.

Proto můžeme potvrdit, že řehole nabízí *modus vivendi*, zaměřený na svatost všedního dne skrze cestu radikálního obrácení.

Návrh svatosti, obsažený v řeholi, je tedy nabídkou svatosti aktuální a všední. Úmysl, který má František se svými dětmi, nespočívá v tom dát jim pouze zahlédnout budoucnost společenství s Pánem, ale nabídnout jim reálnou možnost zakoušet již od této chvíle niterné a velmi blízké setkání s Pánem.

***„Chceš-li vejít do života,  
zachovávej přikázání“ (Mt 19, 17)***

Poprosme Pána, aby nás vedl při objevování horizontu svatosti předloženého v řeholi.

Pusťme se do hledání oné svatosti každodennosti, úzce spojené se životem, toho horizontu svatosti, který je-li otevřený tajemství a nadpřirozenu, současně je hluboce vtělený, protkaný příběhy lidstva, které očekává totální spásu, které touží po jednotě v zemřelém a zmrtvýchvstalém Kristu.

Poprosme Pána Ježíše, kterého jsme kontemplovali v tajemství Vánoc při jeho vtělení, aby nám pomohl prožívat ve všednosti evangelní nabídku, shrnutou v naší řeholi, abychom v našem Životě vytvořili prostor k setkávání s Pánem Života.

## **MODLEME SE**

*Pane, dej nám žít náš život,  
Ne jakou šachovou partii,  
Kde je všechno propočítané,  
Ne jako zápas,  
Kde je všechno těžké,  
Ne jako poučku,  
Která nám láme hlavu,  
Ale jako svátek bez konce,  
Kde se obnovuje naše setkání s Tebou,  
Jako ples,  
Jako tanec,  
V náruči tvé milosti,  
V hudbě, která naplňuje  
Vesmír láskou.*

**(M. Delbrel)**